

חשבון עובר ושב

מאת פרנקל שכלמה

סעיף 47

לאחר כל 46 מגיע ובה 47. סעיף 46 שימש, כידוע, את שר-האוצר שלנו ב"בואו לדבר על מדיניותו. אם קיים מין 46 כזה, שמאפשר לעשות דברים מסוג זה בטלוויזיה, אני מניח שקיים גם איזה 47 אחד, שמאפשר לעשות אותו דבר ב"עיתונות. ובכן, אני באופן יוצא-מין-הכלל, החלטתי להיות נחמד עם הממשלה, ו"לתת לה את 47 שלה עוד לפני שתבוא אלי עם איומים ומישרטה. לא שאלתי שאלות, לא הפרעתי הפרעות. פשוט נתתי לאיש הממשלה לומר את דברו. בבקשה.

ראש-הממשלה ושר-הביטחון, מר מנחם בגין: "שלום לכם אזרחים ואזרחיות, אחי ואחיותי, וכל היתר. לפני כמה שבועות הופיע לפניכם שר-האוצר שלנו, ידידי ה"צער והמוכשף יורם ארידור, והסביר לכם, הם, את מדיניות משרדו שעיקרה מציאת האיזון הנכון בין דרישות הלב ותביעות המוח. "אנכי, היום הזה, אסביר לכם את מדיניות הממשלה בכל התחומים. מדיני יות ז, תכליתה למצוא איזון נאה בין

עקשנות טיפשית

בדיוק ישבתי עם חבר אחד שלי, ו"שתינו לחיי כל מיני דברים, ופתאום ה"פיע בטלוויזיה סגן ראש הממשלה שלנו, מר יגאל ידין. אז הרמנו כוסית גם ל"כבודו. ואיך שאנחנו מרימים את הכ"סית ההיא, נזכרתי שעבר ההוא, ב"מ"קד" ההוא, נדלק החבר ההוא שלי על ידין, מה זה נדלק, ניצוצות אפשר היה לראות. וגם בזה נזכרתי, איך החבר ה"הוא שלי הלך אחריך לעזר במיון ה"מיכתבים עם רוח ההתנדבות המופלאה שאחזה בו, ואיך אחריך בחר בכולם ואירגן אצלו בבית חוג-בית ולאור ה"הצלחה המדהימה אירגן גם אצלו בגן חוג-בית.

וכל אותו הזמן היה החבר ההוא שלי עושה עלי צחוק גדול מאוד, אני עם העקשנות הטיפשית שלי ועם הנבואות השחורות שלי על מה שעוד יקרה ל"ש"שלו.

וזה עוד כלום. כי אחריך נכנסה ד"ש לממשלה, הליברליזם היה בשיא תפירתו, בגין התחבק עם סאדאת ואפילו השמש כבר לא נראתה צהובה אלא ורודה. ה"חבר שלי היה מרים כוסית אחר כוסית לחיי בגין וידין, השילוב שלא היה כמוהו בתולדות עם ישראל. ואיך היה צחוק עלי, איך, אני עם העקשנות המטופשת שלי ועם הנבואות השחורות שלי, על מה שעוד יקרה לבגין ולידין שלו.

"תשמע, היה אומר לי החבר ההוא, "מה שאתה אומר נשמע הגיוני, אבל מה לעשות שבאה המציאות ומחרבנת לך על ההגיון?"

נה, והסוף ידוע. אז אין לי חשק ל"השווץ. לא תמיד יוצא לי להיות צודק. אבל עם ד"ש ידין ובגין דווקא כן יצא לי.

וכל הסיפור הזה לא היה שווה ל"יספרו בו, אלמלא המסקנה שהוציא ה"חבר ההוא מכל הפרשה. "נכון", הוא אמר לי, "אז מה? זה מוכיח שצריך להיות פרגמטי, לכל רעיון יש תקווה שמתאימה לו, וכל אדם מתאים לתק"פה מסוימת, ועכשיו צריך ללכת הלאה. אני, למשל, מתלבט עכשיו בין דיין ו"המערך."

ואילו אני, מה לעשות, נשארתי עם העקשנות הטיפשית שלי. תכניסו לי כמה כוסיות שרק אפשר, תגלגלו אותי בבוץ ותורידו לי אוזן, ולא תשמעו ממני מילה טובה על דיין או על המערך. הם שניהם נופלים ב"50% שבהם אני תמיד צודק. וזה גם מה שאמרתי לחבר ההוא שלי. אין לי כוח לספר כאן כל מה שאמרתי לו, אבל מה שברור הוא שלא רק אני נשארתי עם העקשנות הטיפשית שלי. גם הוא. בדיוק מה שעשה לפני ארבע שנים הוא הולך לעשות בעוד כמה חוד"שים. ניפגש כאן שוב בעוד ארבע שנים.

יש עתיד למדינה עם צוות המזחות של פלאטו- שרון לבנסת העשירית

פלקטו-שרון

צבעי הקשת ועניבה תואמת, לי, כשאני רואה כאלה פנים חמודים, שיער מסורק, עיניים רציניות ותיגלחת יסודית, ממש בא לצבוט לפלאטו בלחי. אבל היה מישהו שהקדים אותי, ובכל הפלקטים שראיתי מישהו שיפסף לפלא-טו את הפרצוף במכשיר חד כמו קצה של נעל או סתם מקל הליכה. אבל לא זה מה שמעניין. מה שמעניין הוא המוטו של הפלקטו-שרון. באלכסון, ובאותיות כחולות פטרוטיות כתוב: יש עתיד למדינה!

ואילו אני, מצדי, מקווה שהעתיד של המדינה לא יהיה שחור כמו העבר של בעל הפלקט.

אני, עם המצב הפיננסי שלי, לא יכול להרשות לעצמי סתם ככה ללכת ברגל. אז כשאני הולך ברגל אני מסתכל הרבה למטה, לראות אם מישהו לא איבד איזה לירה. מאז שיש הלירות החדשות, כדאי לציין, אפשר למצוא הרבה יותר. כל פעם שמישהו מכניס יד לכיס להוציא משתו, הוא משלם לירה - מס מדרכות - ואני גובה את המס הזה.

בזמן האחרון, במהלך הטיולים האלה, ראיתי בחלק התחתון של לוחות-המוד"ע שואל-סמי פלאטו-שרון. זהו חבר-הלוחנת שמואל-סמי פלאטו-שרון. זהו חבר-הלוחנת תקעו אותו שם, למטה, המיסכן. ודווקא עשה פלקט יפה, עם הפורטרט שלו בכל

מדינה בזיל-הזול

מה שאני שמעתי! אם אתם הייתם יודעים מה שאני שמעתי! ישיבות קדחתניות נערכות עתה בצמרת האוצר. היעד הנכסף: הוזלות נוספות. המטרה הסופית: להוזיל את חיי העם.

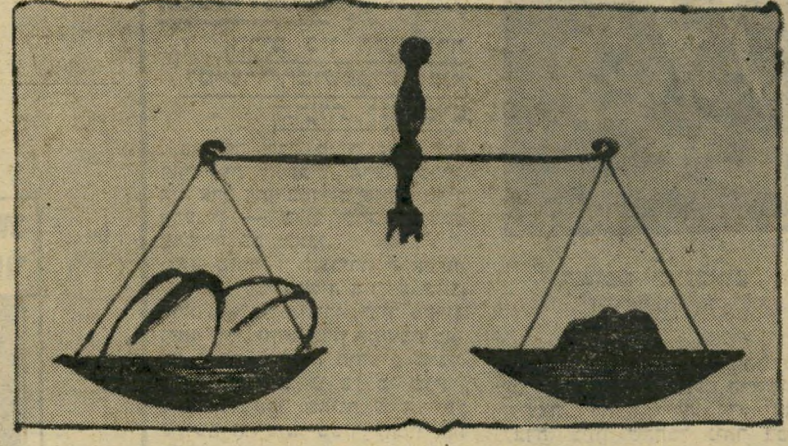
אז מה הבעיה? הבעיה היא שאחיי שהעם רץ לקנות מכונות וטלוויזיות, כבר לא נשאר לו כסף לבזבז על הוזלות הנוספות! זוהי בדיוק הבעיה בתמציתה. ובכן, חשבו חכמי האוצר וחשבו, ובסוף בא להם רעיון מבריק, איך גם להתגבר על הבעיה האמורה וגם להמשיך במומנטום העצום של הוזלות. בקרוב, ממש בקרוב, עומד שר-האוצר להודיע, כי יוזיל שורה שלמו של מוצרים, הוזלה זמנית של שלושה חודשים בלבד. ואלה המוצרים:

כריסי-כניסה לחופי-רחצה ולבריכות-שחייה, אסקימור-לימון ומטקות לשפת הים!

אבל זה עוד כלום לעומת השלב הבא, שיתבצע לפני הבחירות ממש, לא בתור כלכלת בחירות, כמוכן, אלא בתור כלכלה נבונה. במועד הזה יוזל מיצרך ממש המוני, שלאיש לא יהיה בו חפץ עוד. כן, רבותי, משרד-האוצר עומד להוזיל את הכסף. מה שאתם שומעים, את הכסף!

והנחות יהיו ממש משמעותיות. בן-אדם יוכל להיכנס לחנות, לבקש מטבע של מאה שקל ולשלם תמורתה בחמש אנורות של עשרה שקלים האחת! וגם האנורות הללו, בנות עשרה שקלים האחת, גם הן יוזלו מאוד-מאוד! כל מטבע כזאת אפשר יהיה לרכוש בכול הכנסה בשווי נקוב של חצי סנט אמריקאי!

כך ייצא, רבותי, שאפשר יהיה לקנות את המדינה כולה ב"25 אלף דולר בערך, לנסוע ללאס-וגאס, להמיר את המדינה בחמישים-שישים זיטונים בשלל ציבעי הקשת, לבוא בדברים עם קרופייה מושחת, ותוך שעה-שעתיים להכפיל את ערך המדינה! ממש בושה וחרפה, שמי שתינה מפירותיו של התרגיל המבריק הזה תהיה ממשלת המערך!

מדיניות הממשלה: איזון בין מוצרי-ביליות ומרד-שחורה

את זה בכפית לבית הבליעה, תדאג לכך שהדבר יחליק לקל-לקל היטב בוושט יגלוש גולגול-גול בבני המעיים, יתערבל בול-בול-בול בקיבה, ולבסוף, פלאצ'פלאצ' ייפול הפתק של הליכוד אל תוך חלל הקלפי. תודה."

המעני הגס ותנוך האוזן, בין מוסר הכל"י יות והמרה השחורה, בין הסימפונה ה"גלילית ושלפוחית השתן. כל אורח יש"כיל להבין עד מהרה עד כמה חשוב ה"תיפקוד ההרמוני של גופנו הלאומי. ומי שלא ישכיל, תבוא הממשלה, תכניס לו